

man tro, at en saadan Stigning var tilstrækkelig, men nej, det har man ikke ment. Desuden er der opført en særlig Medhjælpssum paa 15,000 Kr., der skal benyttes som Tillæg til de Officerer, der blive kommanderede til Tjeneste i Krigsministeriet ud over det faste Personale.

Jeg har paa det bestemteste hævdet, at man ikke har nogen som helst Hjemmel til en saadan Kommando. Selvfølgelig er det noget, som altid har fundet Sted. Der kan være Tale om ved et enkelt særligt Spørgsmaals Afgørelse, med Hensyn til hvilket man mener, at en Mand i Hæren sidder inde med bedre Kundskaber end de fleste andre, og overdrage ham Hvervet. Det har været Tilfældet før, at en Minister har gjort noget saadant, men den paagældende har da udført Arbejdet ved Siden af sin øvrige Tjeneste og har aldrig faaet noget Honorar. Her er Forholdet et helt andet. Her vil man anse sig for berettiget til i lige saa stort Antal, som man anser det for nødvendigt, at kommandere Officerer og ligestillede til Tjeneste i Krigsministeriet. Men Hærens § 23 siger, at i den Fordeling af Befalingsmænd, som er angiven i de efterfølgende Paragraffer, kan der foretages midlertidige Forandringer, og disse Ord: „midlertidige Forandringer“ ere i Loven endog trykte med spærret Skrift for at vise den Betydning, man maa tillægge dem. Der kan altsaa foretages midlertidige Forandringer, som Tjenestens Tarv kræver, naar kun det hele Antal Personer af de paagældende Grader af hvert Vaaben og Kor bliver uforandret, men det gælder Tjenesten i Hæren, ikke Tjenesten i Krigsministeriet, og den Paragraf kan altsaa ikke bruges som nogen som helst Hjemmel for en Kommando i Krigsministeriet. Vil man saa sige, at det har Loven raadet Bod paa, for der staar under § 1 b.: Tilkommanderet Personale for Hæren, maa jeg gøre opmærksom paa, at det gaar ikke paa den Maade. Der er flere af Bestemmelserne i denne Lov, som ikke have deres Plads i en Lov om Krigsministeriets Ordning. Den Grund, hvorpaa en Officer staar i Hæren, skal han søge i Hærloven, men ikke i en Lov om Krigsministeriets Ordning, der har den ikke hjemme.

Det vil altsaa ses, at der nu forlanges

ikke alene det Beløb, jeg nævnede, 48,000 Kr. i Medhjælpssum, hvor man i 1868 mente at kunne nøjes med 18,000 Kr. — selv om vi trække Revisionsassistenterne fra, bliver det i alt Fald nogle og fyrretyve Tusinde —, men desuden en særlig Sum af indtil 15,000 Kr. til Officererne. Det vil sige, at man forøger Budgettet paa de 18,000 Kr. med 250 Procent. Jeg synes, den Stigning er ganske anstændig. Gennem lange Tider har man, hver Gang der har været Tale om Udgifter til Militæretaten, bestandig fra Flertallets Side her i Tinget forlangt Nedsættelse i Udgifterne. Jeg har ikke været enig med de Herrer om Maaden, hvorpaa de have villet praktisere Nedsættelserne, men jeg er fuldkommen enig med dem i, at der skal vises Sparsommelighed paa alle Omraader, selvfølgelig altsaa ogsaa paa det militære. Imidlertid har ingen været stærkere i at fremsætte Fordringer end netop den nuværende Regering. Jeg kan minde, at da der for faa Aar siden forlangtes Lønningsforhøjelser til Premierløjtnanterne, nægtede det radikale Parti at gaa med dertil, medmindre der kunde paavises Kompensationer paa andre Omraader. Derfor forbavser det mig, at netop det nuværende Ministerium vil have en Lov som denne, der stiller meget betydelige Krav. Det forbavser mig dobbelt, at Lovforslaget fremkommer i et Øjeblik, hvor den samme højtærede Regering har nedsat et Udvalg til at undersøge, om der ikke kan foretages Besparelser paa forskellige Omraader, og dette Udvalgs Medlemmer have, hvad der er mig bekendt, da de blandt andet ogsaa have henvendt sig til mig, haft Opmærksomheden henvendt paa, at der maaske kunde foretages Forandringer med Hensyn til Krigs- og Marineministeriet. Jeg kan ikke gaa med til at stemme for et Forslag, som ordner en Sag paa en Maade, som jeg anser for principmæssig urigtig og til Skade for Hæren, og endnu mindre vil jeg gaa med til at bevilge en Udgift, som jeg tror er langt ude over det, som kan anses for at være nødvendigt.

Parkov: Den væsentlige Indvending, jeg tidligere paa mine nærmeste Meningsfællers og egne Vegne har fremsat mod dette Lovforslag, er fjernet ved det Æn-